

COMMUNIO IN CHRISTO

Nasze Życie - Nasze Dzieła

28. Cyfrowy List Duchowny, 19 Czerwiec 2024

Temat:

ŚWIADKOWIE MIŁOŚCI

OSADZENIE W ŻYCIU

Nazwa „Communio in Christo“ została przekazana Matce Marii Teresie przez Ducha Świętego 30 lipca 1984 r., czyli na kilka miesięcy przed założeniem zakonu 8 grudnia. W 1985 roku napisała swoją Regułę dla Communio in Christo pod tytułem „Następstwo Chrystusowe jako Reguła“, którą uzupełniła w 1991 i 1992 roku. Poniższa refleksja (pochodzi z tejże Reguły i jest datowana na 17 sierpnia 1992 r.)

Dzieło Matki Marii Teresy nie jest zaleceniem w wąskim znaczeniu tego słowa, ale książką medytacyjną, przewodnikiem do działania na rzecz chrześcijańskiego życia w miłości. W tekście „Świadekstwo wspólnego życia w miłości“ Matka Maria Teresa opisuje dzisiejszy świat jako miejsce bezbożności i niewiary. Dobrobyt przyniósł egoizm i oddalenie od Boga.

Ludzie stali się niewolnikami konsumpcji i wkrótce zamienią swoją demokratyczną wolność na narzucone sobie podporządkowanie nacjonalistycznym despotom, którzy gardzą ludźmi. Nadciąga również katastrofa w kontekście globalnym: Wojna. Jednocześnie Matka Maria Teresa widzi, jak w takim świecie Bóg nieustannie stara się wyjść naprzeciw tym czasom ze szczególną miłością. „To orędzie zbawienia ma dynamiczny wpływ“, powiedział pierwszy Przeor Generalny ks. Karl-Heinz Haus. Powinniśmy wierzyć, że tylko w miłości wszystko może się zmienić - aby żyć i szerzyć tę miłość...

Ks. Jaison Thazhathil, Przeor Generalny

ORYGINALE ROZWAŻANIE MATKI MARTY TERESY

17 sierpnia 1992

ŚWIADECTWO WSPÓLNEGO ŻYCIA W MIŁOŚCI

Obecny świat skłania się ku bezbożności i niewierze. Rozwój dobrobytu wytworzył w nim samolubstwo. Odległość od Boga jest widoczna pod każdym względem. Człowiek szuka wolności, ponieważ obecny świat stał się niewolą i zniewoleniem. Wyraźnie widać, że Bóg nieustannie stara się wyjść naprzeciw tym czasom ze szczególną miłością. Poselstwo zbawienia ma dynamiczny wpływ, ale wiara ugrzęzła w paragrafach.

Z wielkim wysiłkiem poszukuje się wyjścia w dyskusjach i konferencjach, aby zapobiec zbliżającej się katastrofie ... ale wtedy prawo musi zostać zmienione lub anulowane. I nikt nie ma odwagi uwierzyć, że tylko miłość może wszystko zmienić. Jako założycielka obserwuję ten świat i zawdzięczam łasce, że rozpoznałam wielki znak w Communio in Christo.

Jest to ostrzeżenie dla sumienia każdego człowieka.

Jest wzorem dla realizacji założeń Soboru Watykańskiego II.

Jest inicjatywą duchowej odnowy modlitwy.

Jest świadectwem wspólnego życia w miłości.

To, co dostrzegłam i co Bóg objawił, to coraz większy oddalenie w życiu wspólnotowym zakonów, w których więcej czasu marnuje się na ćwiczenia duchowe i więcej uwagi poświęca się postawie i formie niż realizacji miłości, która przenika na zewnątrz w taki sposób, że świat jest przez nią ogarnięty i niesiony.

Szlachetność tego zakonu została poruszona przez Sobór Watykański II. Zostałam poproszona o zinterpretowanie mojego założenia z 8 grudnia 1984 r. jako zakonu i zobowiązałam się do nazwania Communio in Christo zakonem zgodnie z prośbą siły wyższej, aby Sobór Watykański II okazał się dogmatyczny. Bóg dał mi to, co kocha najbardziej: Swoją miłość, w której wszystko oznacza zbawienie i pokój.

Od momentu powstania Communio in Christo jest zakonem o szczególnym charakterze. Dla jego członków istnieje tylko jedna konsekwencja: wypełnić tę miłość za pomocą środków i wiedzy danej nam wszystkim. A to oznacza: całkowite oddanie się Bogu i wypełnianie Jego woli. Słabości, które w sobie dostrzegamy, nie powinny nas zniechęcać. Służą one pokorze i samopoznaniu. Czuwajmy z troską nad naszym wspólnym życiem, aby nie zniszczyło ono więzi wzajemnej miłości, którą jesteśmy szczególnie obdarowani. Niech przenikają nas słowa Jezusa: Pokój zostawiam wam. Daję wam Mój pokój.

W posłuszeństwie i ubóstwie znajdujemy urzeczywistnienie miłości, do której się zobowiązaliśmy. Świat jest obdarowany Communio w Chrystusie, ponieważ ma tylko jeden ideał: ożywić miłość, którą został obdarowany. Potwierdza to prawdę orędzia Jezusa i dowodzi Jego obecności w Kościele. Wszyscy ponosimy wielką odpowiedzialność: sukces i

produktywność wymagają wspólnoty i miłości między sobą i dla siebie nawzajem w każdej minucie. Plan Boga polega na tym, aby Jego obecność i Jego miłość rozkwitały w tym świecie, abyśmy wszyscy nauczyli się na nowo uświadamiać sobie, że świat bez Boga jest światem martwym. Im bardziej ofiarujemy się woli Bożej w Communio, tym bardziej moc miłości będzie skuteczna w dzisiejszych czasach.

Musimy odzyskać naszą dziecięcą zależność, ponieważ wyrzeczenie się własnych pragnień i posłuszeństwo woli Bożej wiąże z nami miłość i jesteśmy prawdziwymi świadkami Jego dobroci. To jest nasza odpowiedzialność:

kochać się nawzajem w Communio, bez nieufności, wrażliwości czy irytacji. Boża dobroć musi nabrać w nas blasku, aby była prawdą i pokojem w Kościele i świecie. Kochajmy się więc wzajemnie, aby Bóg na ziemi stał się wspólnym aktem wiary. To jest nasza odpowiedzialność.

*Fragment z książki Matki Marii Teresy „Die Nachfolge Christi „ - „Następstwo Chrystusowe“,
wydawnictwo MuNe, Paderborn, 2001, s. 225*

KOMENTARZ

O. Rudolf Ammann, kierownikiem duchowym Communio in Christo

Matka Maria Teresa nieustrudzenie przypomina sobie i wszystkim, którzy jej słuchają, o miłości, którą Bóg nieustannie obdarza nas, ludzi. Miłość jest podstawowym akordem Jego natury i Jego objawienia. Miłość jest podstawowym dźwiękiem zaaranżowanej przez Niego historii ludzkości, która w ten sposób stała się historią zbawienia: Bóg jest miłością i czyni wszystko z miłości, przez miłość i dla miłości; ma nadzieję na naszą pełną miłości odpowiedź.

Matka Maria Teresa jest przekonana, że jej życie i jej dzieło, w tym jej działalność założycielska, polega na tym, aby to podstawowe prawo chrześcijaństwa zostało ponownie usłyszane, szczególnie dzisiaj. Wielkość człowieka, jego talenty, zdolności i osiągnięcia powinny zachęcać nas do dziękowania Bogu za wszystko, czym jesteśmy i co mamy, ponieważ wszystko to wynika z Jego miłości do nas. Słabości i doświadczenia bezsilności nas, ludzi, powinny być rozumiane jako nieustanne zaproszenia, których Bóg oczekuje od nas, abyśmy dali przestrzeń i zaufali Jego miłości do nas, aby odpowiedział na nasze braki swoją miłością i miłosierdziem.

Jezus, jako pobożny Żyd, znał 613 przykazań zawartych w pięciu księgach Mojżesza, które próbują zorganizować żydowskie życie i żydowskie społeczeństwo. W Ewangelii wg św. Mateusza czytamy: „Jeden z nich, nauczyciel Prawa, chciał Go wystawić na próbę i zapytał Go: Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest najważniejsze? On mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest pierwsze i najważniejsze przykazanie”.

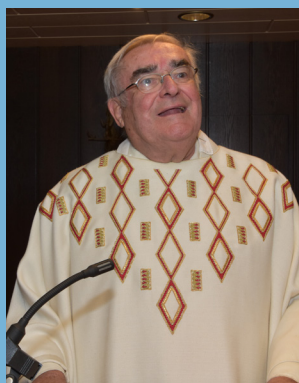
Równie ważne jest przykazanie drugie: „Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy”. (Mt 22,35-40) A co uczynili chrześcijanie w swoich kościołach z tym przykazaniem na przestrzeni wieków?

Chrześcijańskie, kościelne prawa, nawet ogólnościatowy „Codex iuris Canonici”, rozporządzenia moralne, które z pewnością razem stanowią znacznie więcej niż 613 przepisów! Przez całe swoje życie Matka Maria Teresa bez końca powtarzała główne Jezusowe przykazanie miłości Boga i bliźniego, które jest ważniejsze od wszystkich innych przykazań. Miłość mianowicie wypełnienia wszelkie prawo i każde przykazanie.

Kiedy miłość staje się skuteczna i namacalna - jako „dziecięca zależność” od Boga lub poprzez „wzajemną miłość w Communio” - jest najbardziej atrakcyjną formą nowej ewangelizacji, nawet jeśli przychodzi bez słów. Zatem: „Kochajmy się wzajemnie, aby Bóg na ziemi stał się wspólnym aktem wiary. To jest nasza odpowiedzialność”.

O. Rudolf Ammann, kierownikiem duchowym Communio in Christo

O. Rudolf Ammann jest kierownikiem duchowym Communio in Christo. Należy do Instytutu Świeckiego Ojców Szeszackich i przez wiele lat pracował jako duszpasterz studentów i mężczyzn, redaktor naczelny czasopisma „basis“ i dyrektor zarządzający wydawnictwa „Patris“ w Vallendar.

W lipcu tego roku będzie obchodził swój diamentowy jubileusz kapłaństwa w Domu Macierzystym Communio in Christo w Mechernich (Niemcy).

Stopka redakcyjna

Wydawca: Ordo Communions in Christo

Adres: Bruchgasse 14, D-53894 Mechernich

Strona internetowa: www.communio.nrw

Mail: info@communio.nrw

Tel.: +49-2443 9814823

Faks: +49-2443 9814824

Redakcja i odpowiedzialność: O. Rudolf Ammann Isch, Mechernich/Niemcy

Kadra edytorska: Henri Grüger i Manfred Lang, Agencja ProfiPress, Mechernich/Niemcy

Layout: Henri Grüger, Agencja ProfiPress, Mechernich/Niemcy

Współpraca: Siostra Lidwina, Mechernich/Niemcy

Tilj Puthenveettil, Mechernich/Niemcy

Hilde Bouschery, Mechernich/Niemcy

Ewa Bochynek, Mechernich/Niemcy